

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 38 / 2013

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția
Națională de Administrație Fiscală
sub nr.906252/13.02.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./12.02.2012 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrație Fiscală sub nr.X/13.02.2013 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** cu sediul în .X., piața X, nr.X, Sector X, Cod unic de înregistrare RO X, J40/X/1991.

S.C. .X. S.A. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010 emisă de organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei accesorii privind contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- .X. lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;

- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- .X. lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

În raport de data comunicării sub semnătură a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010, respectiv **08.07.2010**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili la data de **05.08.2010**, așa cum rezultă din ștampila Oficiului poștal aplicată pe plicul cu care a fost transmisă contestația, aflat în original la dosarul cauzei.

Direcția Generală de Solutionare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în Anexa 1 la poziția X din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2400/2009 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.**

I.Prin contestația formulată, societatea precizează că în data de 17.02.2009 a fost emisă Decizia de concediere nr.X prin care a fost desfăcut contractul de muncă al salariatului X și care a avut ca efect încetarea raporturilor de muncă născute în baza contractului individual de muncă încheiat de societate cu acesta și înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă sub nr..X. /30.06.2005.

Urmare emiterii deciziei de concediere, fostul salariat a introdus la data de 10.03.2009 la Tribunalul .X. o cerere de chemare în

judecată a societății care a avut ca obiect anularea deciziei de concediere menționată anterior, acțiune ce a format obiectul dosarului nr..X. /2009, finalizată prin Sentința civilă nr..X. /CM/23.12.2009, definitivă și executorie, comunicată contestatoarei în data de 15.01.2010.

Prin sentința mai sus menționată instanța a dispus reintegrarea fostului salariat în funcția avută anterior concedierii, precum și plata către acesta a salariilor și a celorlalte drepturi de care ar fi beneficiat, începând cu data de 17.02.2009, data desfacerii contractului de muncă și până la reintegrarea efectivă, fapt care a fost efectuat începând cu ianuarie 2010.

În executarea dispozitivului hotărârii judecătorești, contestatoarea a efectuat plata tuturor drepturilor salariale cuvenite salariatului reintegrat în muncă, iar aferent plății acestor venituri salariale au fost virate la data de 09.06.2010 către bugetul de stat toate impozitele, taxele și contribuțiile datorate conform declarațiilor rectificative – formular 710, înregistrate la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X. -.X. /09.06.2010.

Având în vedere că în perioada de timp dintre data concedierii, respectiv 17.02.2009 și până la data de reintegrării în muncă a fostului salariat X X, prin punerea în executare a Sentinței civile nr..X. /CM/23.12.2009 pronunțată în dosarul nr..X. /2009 de Tribunalul .X. , nu au existat raporturi juridice între societate și persoana menționată anterior, societatea nu datorează vreo plată de natură salarială, în condițiile în care încetase orice efect juridic al contractului individual de muncă nr..X. /30.06.2005 conform Deciziei de concediere nr..X./17.02.2009.

În vederea motivării în drept a contestației societatea invocă art.58 alin.1, art.23 din Codul Muncii, art.55 alin.(1) și art.57 alin.(21) din Codul fiscal, art.5 alin.(1), art.6 alin.(1), art.21 și art.29 din Legea nr.19/2000, art.215 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.95/2006, art.7 alin.(1) și art.8 alin.(1) din Legea nr.200/2006, art.5 alin.(1) și art.9 alin.(1) din Legea nr.346/2002 și art.23 din Codul de procedură fiscală.

Din interpretarea coroborată a prevederilor legale invocate contestatoarea concluzionează că angajatorul/angajatul datorează contribuțiile aferente veniturilor de natură salarială doar în cazul în care există un raport juridic de muncă, raport care se naște în temeiul unui contract de muncă.

Astfel, în toată perioada cuprinsă între data concedierii salariatului și data reintegrării acestuia în muncă, respectiv 17.02.2009-01.01.2010, contractul de muncă dintre societate și X încetase și în

consecință și obligațiile fiscale către bugetul de stat aferente drepturilor de natură salarială încetase.

Prin urmare, societatea susține că nu a existat nici salariul, nici bază de impunere care să genereze obligațiile fiscale de natură salarială și subliniază această afirmație prin invocarea art.57 alin.(2) din Codul fiscal care precizează că impozitul pe veniturile salariale datorate pentru perioade anterioare se calculează și se reține la data plății efective a salariului datorat retroactiv.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010, contestată, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 25.03.2009 – 19.05.2010, reprezentând:

- X. lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X. lei accesorii privind contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- X. lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- X. lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Accesoriile au fost calculate pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale aferente veniturilor de natură salarială datorate ca urmare a Sentinței civile nr..X. /CM/23.12.2009, definitivă și executorie, pronunțată în dosarul nr..X. /2009 de Tribunalul .X. prin care s-a dispus reintegrarea unui fost salariat în funcția avută anterior concedierii, precum și plata către acesta a salariilor.

III.Luând în considerare susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale aferente salariilor, cauza supusă soluționării este legalitatea calculării de accesorii aferente obligațiilor fiscale de plată suplimentare aferente veniturilor salariale acordate retroactiv în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

În fapt, ca urmare a Sentinței civile nr..X. /CM/23.12.2009 pronunțată în dosarul nr..X. /2009 de Tribunalul .X. , irevocabilă și definitivă, prin care s-a stabilit reintegrarea în muncă a fostului salariat .X. .X. care a fost concediat de **S.C. .X. S.A.** prin Decizia de concediere nr.X din data de 17.02.2009, precum și plata drepturilor de natură salarială de la data concedierii și pînă la data reintegrării, societatea a depus în data de 09.06.2010 declarații rectificative 710 pentru perioada februarie 2009 – decembrie 2009, privind impozitul pe veniturile din salarii, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținute de la asigurați, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Prin declarațiile rectificative 710 depuse în data de 09.06.2010, înregistrate la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X. -.X. /09.06.2010, **S.C. .X. S.A.** a suplimentat obligațiile de plată declarate inițial pentru perioada februarie 2009 – decembrie 2009.

Pentru sumele declarate suplimentar de plată de către societate, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010 organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au calculat accesorii de la data scadenței obligației stabilite suplimentar pînă la data stingerii acesteia, inclusiv.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1), alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.(...)

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.(...)"

coroborat cu art.58 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 58

Termen de plată a impozitului

Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri."

Pentru explicitarea acestor prevederi legale a fost emisă Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care la pct.122 precizează:

"122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri."

Din prevederile legale mai sus enunțate, se reține că accesoriile se datorează atât pentru neachitarea la scadență a obligațiilor de plată cât și pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor începând cu ziua următoare scadenței și până la

data stingerii acestora. De asemenea, se reține că termenul de plată a impozitului pe salarii este data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Sentința civilă nr..X. /CM/23.12.2009, definitivă și executorie pronunțată în Dosarul nr..X. /2009, Tribunalul .X. a dispus anularea deciziei de concediere nr..X./17.02.2009, a obligat **S.C. .X. S.A.** la reîntegrarea fostului salariat .X. .X. și la plata către acesta a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și actualizate, precum și a celorlalte drepturi de care ar fi beneficiat începând cu data de 17.02.2009, data desfacerii contractului de muncă și până la reintegrarea efectivă, respectiv 01.01.2010.

Față de această situație, **S.C. .X. S.A.** a procedat la executarea Sentinței civile definitive nr..X. /CM/23.12.2009, respectiv la achitarea acestor drepturilor salariale câștigate în instanță de către .X. .X..

Urmare acordării retroactiv a drepturilor salariale numitului .X. .X., în data de 09.06.2010, societatea a depus declarații rectificative înregistrate la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X. -.X. /09.06.2010 în baza cărora a suplimentat obligațiile privind impozitul pe veniturile din salarii, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținute de la asigurați, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, aferente perioadei februarie 2009 – decembrie 2009, pentru sumele achitate în urma Sentinței civile nr..X. /CM/23.12.2009.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010 organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au calculat accesorii începând cu data de **25 martie 2009**, data primului termen de scadență și până la data stingerii acestora, respectiv **19 mai 2010**.

Având în vedere că potrivit prevederilor legale pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor se datorează accesorii începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență, respectiv data de 25 a fiecărei luni următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, în mod legal organele fiscale au

calculat accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și contribuțiilor sociale aferente salariilor.

În același sens a fost și punctul de vedere exprimat de direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care precizează că sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii care au fost plătite persoanelor cărora li se cuveneau se vor calcula și institui obligații fiscale accesorii de la data scadenței obligației fiscale și până la data stingerii acestora.

În ceea ce privește data stingerii obligației, prin contestația formulată S.C. .X. S.A. susține că toate aceste obligații au fost achitate în data de 09.06.2010 în contul bugetului general consolidat al statului.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv din adresa nr.X/12.02.2013 a Direcției de Administrare a Marilor Contribuabili, se reține că *“Obligațiile de plată declarate de societate în baza punerii în executare a sentinței civile, au intrat în stingere cu plățile existente în evidența fiscală și efectuate de societate în data de **19.05.2010** (și nu cele din data de 09.06.2010”, așa cum menționează societatea în contestația formulată, respectându-se astfel prevederile Ordinului nr.1314 din 11 septembrie 2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia care la *“CAP.1 Dispoziții generale”* precizează:*

“1. În temeiul prevederilor art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, începând cu data de 1 ianuarie 2008 plata obligațiilor fiscale prevăzute de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale care se plătesc de contribuabili într-un cont unic se va efectua prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale.

2. Sumele plătite de contribuabili, reprezentând obligații fiscale prevăzute de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007, cu modificările ulterioare, datorate bugetului de stat, se distribuie de către organul fiscal competent pe tipuri de obligații fiscale datorate, prioritate având obligațiile fiscale cu reținere la sursă și apoi celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile fiscale datorate. (...)

3. Sumele reprezentând obligații fiscale datorate bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, prevăzute de același act normativ, achitate de către contribuabili în contul unic, se distribuie

de către organul fiscal competent mai întâi pe bugete, proporțional cu sumele datorate fiecărui buget, și apoi pe tipuri de obligații fiscale, prioritate având obligațiile fiscale cu reținere la sursă și apoi celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.(...)

10. În situația în care contribuabilul care a efectuat plata în contul unic înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat, respectiv la bugetele contribuțiilor sociale, organul fiscal competent va proceda la distribuirea sumelor achitate astfel:

a) pentru bugetul de stat, suma virată în contul unic va fi distribuită potrivit prevederilor pct. 2. Stingerea sumelor distribuite pe tipuri de obligații fiscale va fi efectuată de către organul fiscal competent, conform art. 115 alin. (1) - (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, suma virată în contul unic va fi distribuită potrivit prevederilor pct. 3. Stingerea sumelor distribuite pe tipuri de obligații fiscale va fi efectuată de către organul fiscal competent, conform art. 115 alin. (1) - (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

coroborat cu art.115, alin.(1), pct.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:(...)

b) **obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii**, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹);(...).”

Din prevederile legale enunțate, se reține că obligațiile fiscale achitate de către contribuabili se distribuie având prioritate obligațiile fiscale cu reținere la sursă și apoi celelalte obligații fiscale și obligațiile fiscale accesorii se sting în ordinea vechimii.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că accesoriile aferente contribuțiilor sociale individuale și ale angajatorului calculate pentru salariile acordate retroactiv lui X au fost stinse cu plățile efectuate în data de 19.05.2010, dată până la care în mod legal organele fiscale au calculat accesorii prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010.

În ceea ce privește afirmația contestatarii potrivit căreia nu datorează accesorii întrucât în perioada respectivă nu exista contract de muncă între angajat și societate astfel încât nu putea plăti angajatului salarii și contribuțiile aferente, aceasta nu poate fi reținută întrucât interpretarea corectă a speței trebuie să plece de la constatarea că singura rațiune care justifică obligarea la plata drepturilor salariale este aceea că, anulându-se Decizia nr. .X./17.02.2009 prin care s-au încheiat raporturile de serviciu dintre contestatară și angajat, se impune repunerea părților în situația anterioară, astfel încât de respectivele drepturi salariale ar fi beneficiat salariatul în perioada respectivă dacă nu s-ar fi emis actul anulat.

Referitor la invocarea de către contestatoare a art.57 alin. (2¹) din Codul fiscal care prevede că *“În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, (în cazul de față aceasta perioadă este cuprinsă între data concedierii și data reintegrării în muncă) se calculează și se reține la data plății efective a salariului datorat retroactiv.”*, acesta nu poate fi luat în considerare având în vedere că acest articol se referă la determinarea impozitului pe veniturile din salarii care se calculează și se reține la data efectuării plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit. Prin urmare, prevederea legală invocată de contestatoare nu precizează că societatea nu datorează accesorii pentru impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile aferente acestora, acordate retroactiv angajatului care a fost reintegrat conform Sentinței civile nr..X. /CM/23.12.2009, definitive, pronunțată de Tribunalul .X. .

În consecință, motivațiile susținute de contestatoare nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, chiar si în condițiile depunerii declarațiilor rectificative scadența debitelor se stabilește în funcție de vechimea acestora, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând .X. lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, .X. lei accesorii privind contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, .X. lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați, X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, X lei accesorii aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, .X. lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.(a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./06.07.2010 emisă de organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- X. lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X. lei accesorii privind contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- X. lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator;

-X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;

-X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;

-X lei accesorii aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;

-X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;

-.X. lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X